

Özgecanın Anısına

– Sefa BURAN · 18 Şubat 2015

YAKTILAR ÖZGECANIMI...

Bu bir anne feryadıdır, duysun herkes sesimi,
Yakarak bitirdiler, kızımın son nefesini,
Bugün bize gelsede, yarın sıra sizdedir,
Tek bir arzum var sizden, bırakmayın peşini.

"Kızımın tek hatası, dolmuşla evine gelmek mi?
Kendi masumluğuyla, başkasına güvenmek mi?
Yakıldı kına gözlüm, yok çare, elden ne gelir,
Sorum şudur sizlere, adalet gelecek mi?

Öldürdün melek yüzlümü, kızımdan beter olasın,
Kurusunda vicdanın, saçın başın yolasın.
Sözün bittiği yerdeyim, kalmadı hiç mec'alim,
Elden birşey gelmiyor, ALLAH'ından bulasın.

Bir kızı olmalı insanın, büyütecek, bakacak,
Onu ninniyle uyutup, masallar anlatacak,
Bebeklik, okul derken büyüyüp serpilince,
Bembeyaz gelinlikle, telletip duvaklatacak.

Bir kızım vardı benim, gülüşüyle güldüğüm,
O yokken kör isem de, o var iken gördüğüm,
Neşesiyle kahkaha, acısıyla yandığım,
Doğumuyla güldüğüm, ölümüyle öldüğüm...

Hayvani bir yaratık, şerefsizlik peşinde,
Katil babanın eli kızımın enseseinde,
Kadınlarınız size ALLAH'ın emanetidir.
Demedi mi Peygamber (sav) son veda hutbesinde?

Özel yaratmış RAHMAN, aldı seni yanına,
Canını verdin kızım, namusunun uğruna,
Canı yanan sabretsin demiyor mu dinimiz.

Adaleti var HAKK'ın, kalmayacaktır yanına.

Namusunun ugruna hiçe saydı canını,
Evlat acısı yürekte, akıttılar kanımı,
Hangi ceza susturacak, kalbimin acısını,
Okul dönüşündeydi, yaktılar ÖZGECAN'ımı...

16.02.2015

Pazartesi

Sefa BURAN

<https://www.youtube.com/watch?v=KSMBuyHQUDI>